

N/r gospođe Segmedine Srna-Bajramović

Poštovana gospođo Srna-Bajramović,

Obraćam Vam se kao nezadovoljni roditelj djeteta koje se pokušava upisati na Elektrotehnički fakultet. Zamolila bih da ispitate cijelokupnu proceduru organizacije i provođenja prijemnog ispita, koja je s jedne strane obilovala manjkavostima, a s druge strane je sačinjena na način da djecu do kraja ponizi i uništi njihovo samopouzdanje. Obzirom da sam i sama visokoobrazovana, poznato mi je da je Elektrotehnički fakultet renomirana institucija i da se radi o jednom od naših najboljih i najcjenjenijih fakulteta. Međutim, ne mogu prihvati stav Elektrotehničkog fakulteta da niko ništa ne zna osim tih par profesora koji su provodili prijemni ispit. Kako je moguće da od gotovo četiri stotine djece iz cijele Bosne i Hercegovine samo njih manje od dvije stotine kao "zna matematiku" i položi prijemni ispit iz matematike? Da li su nača djeca glupa i nesposobna? Da li nisu ništa naučila u srednjoj i osnovnoj školi? Ili se radi o jednoj neviđenoj prepotentnosti jedne grupe uposlenika javnog sektora, koji se finansiraju iz naših plaća i direktno iz naših džepova, a koji naprave prijemni ispit na takav način da ga solidno obrazovana djeca koja su završila različite škole sa izuzetnim uspjehom ne mogu riješiti? Pa valjda je njihov posao i to da ih nauče sve ono što do sada nisu uspjeli naučiti svojim trudom i trudom desetina profesora i nastavnika koji su ih obrazovali, a ne da samo zaključe kako niko drugi u Bosni i Hercegovini, a možda ni na svijetu svoj posao ne radi kako treba. Pa oni su im organizovali i pripremili za prijemni koju su skupo naplatili od nas roditelja, a onda ih ništa nisu naučili. Ako je to njihova uloga, onda nam ni ne trebaju i nemojte da uzalud bacamo novac na njihove visoke plaće. Jer ta ista djeca koja ne mogu položiti prijemni ispit na Elektrotehničkom fakultetu se bez problema mogu upisati na Prirodnomatematicki, Mašinski, Građevinski, Saobraćajni, ili bilo koji drugi fakultet na tom istom univerzitetu, da ne govorim o privatnim i drugim javnim univerzitetima u Bosni i Hercegovini. Ta ista djeca bez problema upisuju i završavaju i fakultete u inostranstvu. O čemu se onda tu radi? Mogu biti uspješni inžinjeri, matematičari, fizičari, ali ne mogu upisati Elektrotehniku, jer nisu dovoljno pametni? Da li se radi o tome? Kako je moguće da od 204 djece koji po spisku nisu stekli uslove za upis (nisu položili prijemni) njih 22 ima sve petice u srednjoj školi, njih 32 sve petice iz matematike i fizike, a većina od svih 204 su prošli odličnim uspjehom u nekoj od srednjih škola u Bosni i Hercegovini. U razgovoru sa svojim kolegama čija djeca su se upisivala na Elektrotehnički fakultet u prethodnim godinama (čak i decenijama) potvrđeno mi je da se ovakva diskriminacija i prepotencija nikada nije desila. Uvijek je bilo onih koji nisu uspijevali položiti prijemni ispit i upisati, ali nikada ni blizu toga da većina djece nije u stanju položiti. Ne treba onda ni čuditi što svako dijete iz Bosne i Hercegovine sanja o tome da ode vani, jer ih i ovakvi prepotentni pojedinci tjeraju i dokazuju da su nesposobni za Bosnu i Hercegovinu, a sasvim sposobni za Austriju, Njemačku ili bilo koju drugu državu koja zna kako se radi i kako dati šansu mladima.

Još jednom Vas molim da se svojim autoritetom zauzmete da se ovaj incident dovede u pravne i razumne okvire, a ja će svoja prava tražiti i drugim putem, jer ne mogu dozvoliti da za moj novac moje dijete pati i gubi samopouzdanje zbog prepotentnih pojedinaca koje finansira društvo i kojima je društvo dalo povjerenje i odriješene ruke, što oni koriste na sasvim pogrešan način.

Nezadovoljna majka